

нието на гръцкитѣ манастирски мошии, но гърцитѣ още продължаваха да слѣдватъ своята *мегали-идея* за елинизмътъ въ Румжния, а особено срѣщу българитѣ. Въ Плосецъ имало нѣколко гърци търговци и единъ гръцки учителъ ужъ добъръ филологъ за гърцитѣ, но и търговцитѣ и тѣ се считали за много учени и надменни надъ българитѣ. Често подигравали българитѣ съ българския имъ языкъ, и имъ правили много други унижения. Раковски знаеялъ това, понеже българитѣ му разказали за повѣдението на гърцитѣ срѣщу българитѣ. Раковски казалъ на българитѣ, да се събератъ вечерята въ кафенето и задържатъ тамъ малко гърцитѣ, и той ще дойде да имъ покаже тѣхната глупава научность. Раковски дѣйствително ги намѣрилъ тамъ събрани гърци и българи. Раковски познаваше доста добръ стария елински и новия гръцки языкъ, понеже отъ малкъ още той е слѣдвалъ наукитѣ си въ Цариградъ и Атина въ гръцката гимназия. При това той имаше дарътъ да говори много убѣдително и ясно. Тукъ Раковски започналъ разговоръ съ гръцкий даскалъ и други ужъ по-учени гръцки търговци на гръцкий языкъ, за да ги въведе тамъ, гдѣто той е билъ скроилъ планътъ си. Раковски влѣгалъ въ филологията съ гръцкий даскалъ, този започналъ да разсждава надменно. Раковски тогава поискалъ единъ тибиширъ, написалъ на масата едно голѣмо число стари елински думи съ тѣхнитѣ акценти *дигами* и прочее. Обяснилъ какво означаватъ тия дигами и какви букви отпаднали по-послѣ прѣдставляватъ, гръцкий даскалъ удобрявалъ че тѣй е вѣрно. Тогава Раковски написалъ думитѣ цѣли съ отпадналитѣ букви и ги искаралъ съвсѣмъ български и че тѣ сж заети отъ българския языкъ, и че българския языкъ сжществувалъ прѣди гръцкия, и че този послѣдния е разработванъ отъ българския языкъ. Гръцкия даскалъ се смутилъ, започналъ да дига гюрюнтя, но не можалъ нищо да отговори на доводитѣ на Раковски, види се толкова е билъ свѣдуещъ въ своята филология. Около тѣхъ се на-